

Neden mi Yazıyorum

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 04 Nisan 2022

Düşlerin tarhındayım, sevgili yabancı ve sessizliğin kulak kestiği bir yangınım ben: içime tüten içimden fıskıran en çok da içtimada geçen ömrün kılavuzu iken iç sesim ve olgun başakların olgun gövdesine sarılıyorum.

Ben sadece duyumsuyorum ve başkalarının görmediklerine vakıfım.

Aklımın arpa ambarı.

Azade yolculuk ve müspet menfi sözcükler.

Araf'ta saklı olduğumu henüz keşfettim ve alyuvarlarımın akyuvarlarını bilfil yediğini de ancak idrak ettim.

Doluyum ben ağzına kadar dolu yine de yüklemesini ve yoklamasını yapıyorum hayatın ve her s/ ağlamada başa sarıyorum.

Öz alt kümem yok benim.

Özdeşim tek iklim tek insan yok.

Ayracı gerçeklerin ve gözümün içine baka baka söylenen yalanların...

Tahakkümperver istilası evrenin ve de ve ben tahakkuk eden ek bir vergi gibi gıdalarda sözde yapılan indirim gibi içimdeki acıyı ve hüznü bir şekilde sağaltıyorum.

Hükümranlığında Yaratanın ve hükmeden kaderin ve hükümsüz düşlerin de çeperinde saklı bir boykotun öncülüğünü yapıyorum şu son birkaç günden beri...

Yavuz hırsız ev sahibini b/astırdı ne de olsa idam mangası hazır ol' da ve ben asla sevmem durakta otobüs beklemeyi.

Peri Padişahının zengin kızı değilim bilakis Peri Padişahının ta kendisiyim ve altın tepside sunmuşken duygularımı insanlara ve yüksek ökçeli zalim şeytan azığa aldığına mı yanayım düşlerimi yoksa gemileri yaktığıma mı üzüleyim?

Hınca hınç herkes her yer.

On bir ayın sultanına dahi saygısızlık yapan afra tafralı insanlar.

Öyle bir baskın ki yeryüzünde salgına dönüşmüş.

Kim bilir sevgimin kaçınıcı baskısı ve işte yine direktten döndüm.

Sessizlik mi, sevgili yabancı?

Seni tanımadığım halde öznenin başına yüklediğim "sevgili" sıfatı seni asla şaşırtmasın çünkü ben yabancılara asla ön yargı ile yaklaşmam üstelik yabancıların benden nefret etmeyeceğine o kadar eminim ki: eh, bir ömür dost kazığı ye, ye:

Doymadılar gitti. Ya, ben?

Açlığa dayanıklıyım, sevgili yabancı ve neresinden bakarsan bak bir ömür kim bilir kaç bin öğün atladım bir de kulağıma küpe yaptığım öğütlerin hız kesmeyen ritmi.

Konumuz ne mi?

Ortada bir konu yok binlercesi var artık nereden başlayacağıma karar veremezken bu yüzden ruhumu ve

zihnimi ve de bedenimi hayatın akışına bıraktım.

Neden mi yazıyorum?

Bunun bir açıklaması yok üstelik birileri için de yazmıyorum ben gerçi kısa süre evveline kadar sadece birkaç kişinin okuması benim için yeterli iken bu düşüncemi diskalifiye ettim.

Ben tümüm.

Ben tamım.

Ben eksi haneden artı haneye uzanan bir yangınım ve varacağım nokta: elbet s/onsuzluk.

Kimliğimle ve duruşumla sergilediğim mi? İyi de ben Pazar tezgâhının en önündeki olgun meyveler gibi değilim üstüne üstük pazarcı amca sana çürüklerini doldururken ve sen en taze meyveyi aldığına o kadar eminken...

"Bu kadar da olmaz" dediğini duyar gibi oluyorum aslında zihninden geçenleri okuyorum hele ki kaç gecedir rüyalarım gerçeğe dönüşmüşken.

Ne dervişim ne ermiş.

Ne uyduruyorum ne de bir kılıfa sokuyorum: ben sadece evrenin sunumuna saygıyla itaat edip yapmam gerekeni yapıyorum bir ömür de hep bunu yaptığım gibi.

Para da iman da kimdedir bilinmez gel gör ki günümüzde herkes en yüksek rütbede yaşıyor ve de olması gerektiği gibi yaşadığını beyan ederken üstelik gözümüzün içine baka baka yalan söyleyenler elbette hep de olduğu üzere yoksa bu kadar isyan bu kadar cinayet bu kadar yolsuzluk ve düzenbazlık revaçta olur muydu?

Sahi, senin kim olduğunun önemi var mı bu arada ya da ben bunları kime anlattığımı sanıyorsam ve işte kopma noktam ve de infilak etmekten son anda kurtulduğum.

Yılın enayisi seçilmeliydim elbet köyün de şehrin de enayisi ne de olsa bir ömür üstlendiğim görevleri ifa ettim ben üstelik beş kuruş para almadığım gibi cepten de harcarken ek olarak kendimden ne çok şey vermişim insanlara duygu ve saygınlık anlamında elbet dokunulmazlığımın olduğunu da üstüne basa basa vurgulamalıyım kimse bana dokunamaz ve kimse beni zan altında bırakamaz ve ben bunda başarı s/ağlıyor muyum?

Allah'a şükür alınım açık, sevgili yabancı ve kişisel özel alanıma kimse giremez gerçi sefil ve kendini bilmez münafıklar pek bir hevesli içimi didiklemeğe ya, ben onlara paye verir miyim?

Görünürde güçsüz.

Görünürde çelimsiz.

Görünürde kifayetsiz...

Yok, buna asla izin vermem ve bana gücü geçen hangi sefilse zaten dersini aldı alacak da Allah katında. Uyumsuz addedilebilirim zaman zaman çünkü bir grupta ya da toplumda kabul görmek adına birilerine öykünüp de martaval okumam ya da haz etmediğim insanlara bakıp da sırf onlar beni onaylasınlar diye yalan söylemem söylemedim de asla söylemeyeceğim sadece birileri incinmesin diye onlara gösterdiğim saygıyı da elden bırakmam ve işte içine düştüğüm şu son durum sırf fikirlerimiz uyuşmuyor diye hem zan altında kaldığım hem de karaladıklarımın ve haysiyetimin karalandığı.

Ne çalıntı ne alıntı mahiyetinde yazdım ben ne de yazarım elbet gerektiğinde alıntıları kaynak olarak gösterip yazımı da alınımın akıyla yazarım.

Asla da üstün ya da mükemmel olduğumu iddia edecek değilim yazarken çünkü öğrenci kimliğimi bir kenara attım mı hayatın da edebiyatın da tadı kalmaz ve öğretmen kimliğimle de bildiklerimi yüreğimle kalemimle vurgularım.

İnsanın önce kendine saygısı olmalı ve de inancı ve güveni ve işte çıktığım basamaklar bazen çifter çifter bazen gerisin geri gittiğim ya da sabitlendiğim.

Rötarlı bir mutluluk benimki, sevgili yabancı ve aşkın da ta kendisi gecemi günden kurguladığım günü de seve seve torbaya koyduğum elbet insanların ağzı torba değil ki b/üzesin bu bağlamda niyetleri düzgün olan herkesin başımın üstünde yeri var hem dün hem bu gün ve hala içimde saklı çocuğu da korumak adına aşırı titiz ve dikkatliyim fakat sevgi bu elbet çok sevdi mi insanın gözü görmüyor ama saygıyla ve inançla ve umutla da eşleşti mi insan ve de duygular çorap söküşü gibi geliyor arkası.

Bazen takıldığımda.

Bazen yere kapaklanıp düştüğümde.

Bazense rüzgârın beni uçurduğu ve işte kalemin devreye girdiği ve rüzgara karşı koyduğum bazense rüzgardan da hızlı yazabildiğim ve sevebildiğim nihayetinde varıp varacağım nokta...

Bir büyüteç yardımı gözetmeksizin bu noktayı büyütebilirim de:

An itibari ile bir nokta gibi gözükssem bile üç noktalarımın mutluyum ben yazmaya başlayalı on yıl bile olmamışken pek çok nokta ile savaştım ve geçiş hakkı tanımadım çoğuna bir o kadar o silik noktalar da sözüm ona bana geçiş hakkı tanımadı ve ben nereye mi vardım?

Elbet kendime.

Elbet Rabbime.

Mükemmel bir insan ve mümin olmak adına canhıraş çabaladığım ömrün getirisi hüznün ve hayal kırıklığı oldu ve işte bunlardan da yola çıkıp kendimle bulduğum: O ise hep var olan içimde dışımda her yerde ve işte kalp gözümün de devreye girdiği ve ben bunun izahını da insanlara yapamazken kısaca sevgili yabancı, durduk yere yazmıyorum ben üstelik henüz bir şey yazmış da değilim.

Yazmaya başladığım ilk günden beri sanal ortamda pek çok platforma yazıp paylaşıyorum ve işte bu da benim hayat okulum çünkü aldığım örgün eğitimin beni bilgilendirdiği kadar önem de verdim eğitime bir ömür üstelik gelişim denen süreç nasıl ki sonsuz bir eylem bu bağlamda her gün okuduklarım günbegün yazıp paylaştıklarım ve edebiyat adına bana katkıda bulunan yüzlerce kalem ve ben iyi bir okur olduğuma o kadar emindim ki kalemimle tanışmazdan önce ve işte bingo!

Henüz ben ne okumuşum ki?

Henüz yazacaklarımdan tek kelime dahi etmemişken.

Toplamı ise benim rötarlı mutluluğum, sevgili yabancı ve duygularımın katksız ambarında deşip duruyorum hem içimi hem hayatı ve tabir-i caizse mükemmel ve çok iyi bir insan olmak adına çabalıyorum elbet kalemin eşliğinde bir yandan da kalemimi şekillendirdiğim.

Bir mucize bu.

Birden fazla mucizeye şahitlik etmişken özellikle şu son birkaç sene.

İhtişamlı bir hayal dünyam olduğu için bir ömür kendimi hep avuttum hep de sevdim insanları...

İhtişamlı yalanları olan insanlara hep inandım ve işte kendimden nefret ettim bu geçen süre zarfında derken isyan ettim ve belamı buldum derken itaat ettim ve sabır ve Rabbimi buldum ve tövbe ettim ve

daha çok sevdim ve işte kendime rast geldim ve işte an itibari ile yazıyorsam bu da tüm hayatımın kısa bir özetidir belki de bütçe açığı fazla iken yamadıklarımıla kendimi ve bütçemi dengelediğim. Keşfettiğim çok şey oldu bir o kadar keşfedilmeyi bekleyen bu yüzden aralıksız beyin fırtınası yapıyor ve inanıyorum elbet kadere elbet Rabbime biraz kendime biraz insanlara ve çabalıyorum kendimi bildim bileli konu da ne olursa olsun ve ben artık çözdüm ne olduğumu kime denk düştüğümü:

Ben öğrenciyim, sevgili yabancı ve titrimde öğretmenlik olsa bile öğretmektense yeni şeyler öğrenmeyi istiyorum bir de mutlu olmayı ve işin gerçeği mutluyum da hüznü bir tablo sergilesem bile yoksa sana bu kadar içtenlik ve güven duygusuyla hitap ederdim aslında sırf sana da değil bu bağlamda ben bir adım attığımda O bana hızlıca ulaşırken ben nasıl sevmem hayatı ben nasıl sevmem Rabbimi nihayetinde kendimi de kucaklayıp sevmeyi başarmışken elbet kalemin rüzgârında uçmanın güzelliğini hiçbir şeyde bulamamış ve yaşamamışken...